

Ademenit de vrajă

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Mai împletesc cu rimele năframă
Când marea se retrage liniștită
În golful cu magnolii și aclamă
Toți albatroșii-n noapte, bântuită

De pașii tăi ce înfloresc pe plajă
Ca-ntr-o poveste scrisă de vestale,
Iar stelele ademenite-n vrajă
Prin spuma dantelată dau târcoale

Și povestesc de țărături nesfârșite
Pe care trec sirenele spre mare
În razele de lună poleite
Cu versul tău, o lacrimă de floare.

- Mai rog această clipă să rămână
Deși-i târziu... Pe țărmurile nude
O să trăim eternitatea până
Ne-or crește flori pe trupurile ude

Și obosiți de-atâta veșnicie
I-om cere, poate, mării, drept răsplată,
Să fim uniți mereu în poezie,
Să nu ne-nvingă timpul niciodată.

Mai vreau să îmi așezi pe sâni magnolii
Sau nuferi albi pe umeri și pe pântec
Când plaja mea își inversează polii
Să mă străbați încet, ca un descântec.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif